

02. MANTRA - REVIZIJA

Danas mi je lajf definitivno komatičan od same zore. Fakat. Kaj mi nije dosta problema oko najvažnijih životnih stvari ko što su izbor šminke i koji body ide uz plavu minicu i gdi je dotična (ofkors da sam ju našla u ormaru one kravetine od susterice), nek se moram jebat s pizdarijama tipa revizionizam, revanšizam i pičkatimaterizam. I to ne nužno tim redom. Kajgod, čim sam skužila staru poznatu foru koja se sastoji od milion puta prežvakane teme krađe moje obleke od strane one... one... one pokvarene kučke, dabogda dobila napad lepršavosti dok mi skida veš sa štrika na balkonu pa da se spička z devetog kata i svrši ko hračak na asfaltu. Ma već bi ju ja odavno sama stiltala, al krmača se šulja kad je ziher kak ja još slipam negdi u gluho doba noći oko osmice. Vjutro, ofkors, jebo ju hors. I sad nek ja kopam po njezinim cunjcima i gubim tajming preturajuć po njenom šrotavom ormaru u kojem su definitivno tri i pol stvari njene, a ostatak je fakat MOJA krvavo stečena imovina. Nemreš bilivit. I tak ja šljakam reviziju, ma jebem ti izraz da ti jebem. Ne bi ja ni znala da je to revizija da mi gnojarka koju sam išutirala i zgrebala po onoj prištavoj faci nije sama cendrajući u čošku otkrila kak to kaj kopam po njenom ormaru njoj liči na tipičan primjer nepravedne revizije i revanšizma. Moš si mislit, popizdila sam do neba. Kajgod, ko da postoji pravedna revizija. I pravedni revanšizam. Krava nepismena. Pukla sam pa je bilo

pičkatimaterizma do ludila. Mojeg, jer koja joj je to fora da mi drži političko predavanje na temu lopova i žrtve sa zamjenom uloga pa sad JA ispadam negativka. Kurva preveć gleda televiziju pa se ufurala u politiku na velka vrata. I zajebava me umjesto da šuti ko zadnja pizda jer zna se čija je OVA bluza. I OVE čehla. I OVAJ...pa jebotipasmater, kad si mi uspjela maznut ovaj topić, njega tražim već metar dana!?! I već sam lakim skokom Betmana bila na njoj i čupala joj dlake na glavi gurajući joj koljeno u pokvarenu njušku da si zapamti jednom zauvijek da ne dira moju imovinu. Od umorstva u efektu i ubojstva s predumišljajem spasil me stari koji me fakat nježno primil oko struka (tak da sam ostala bez zraka) i odvojil od susterice koju sam zadnjim snagama opalila nogom po zubima. I slomila nokat na nožnom palcu puknuvši ju u trojku gore desno. Ni mi bilo tolko žal nokta, kolko sam bila ljuta jer sam pol čuke potrošila na lakiranje dotičnih. A o laku za stodvajst kuna da ne spikam. Nemreš bilivit. I tak me stari odnese do kreveta i počne izigravat murjaka zahtijevajući da ga izvijestimo o uzroku našeg konflikta. Ma kojeg konflikta, nemoj mi sad još i ti srat z latinskim. I uostalom otkud si se ti spuknul kad si još jučer navečer prosro kak danas moraš odmah vjutro odgibat u grad sredit neke papire. Htjela sam mu sve potanko objasniti prije nek se susterica oporavi jer sam unaprijed znala kak bu se zlagala ko da je glasnogovornik. Kajgod, stari mi je prekril usta jer sam navodno počela kričati. Pa kravetina definitivno dođe do daha i počne mljet o revanšizmu. Opet latinski. Skužim kak je to fora

lagat na stranim jezicima pa svi onda misle kak si intelektualno pametna i onda ti vjeruju do groba. I već unaprijed znam kak bum ja opet ispala kriva, a ova gadura bu nevina žrtva mog nepoznavanja stranih jezika. Prestanem se risti otimat, mireći se sa sudbinom i razmišljajući o osveti, kad glupača izgovori čarobnu riječ: revizija. Rista me hiti na pod ne bi li si oslobodil ruke kojima stisne sustericu oko grintavog vrata i zagrmi:

–REVIZIJA!?! To ti mene zahebavaš? MENE? Sad buš vidla kak prolaze oni koji mi spominju reviziju. Bum te odrobijal ko i ona dva uredska štakora koje sam vjutra zaštemal na...

Prekine ga muterica koja se fakat stvorila po duhu svetom i brzinom onog mišjeg Gonzalesa iz mirotvornih snaga UN-a pa pukne tavicom zvanj pismejker po ristinoj pički. Pa se stari skljoka između nas dvije. Ne znam zakaj uvijek neko prekine tu divnu scenu kad moja susterica gubi dah, mijenja farbe i trza nogama pa mi razjebe predivne misli oko tinkanja kaj imam od darkerske obleke za njen sprovod. Dotle muter odgiba u kuhinju gurajući omamljenog ristu ispred sebe, a nas dvije smo se aktale pogledima predatora pred hipnotiziranom antilopom s polomljenim prednjim nogama. I pošto se definitivno zna ko glumi roगतog meketavca, navalim na šrotarku u svrhu zadavanja posljednjeg udarca kojim bi konačno sjebala pol svih svojih kućnih problema. I mirno čekala da se druga polovica vrati iz vrtića pa da i njega sjebem. I mirne duše prebacim ta dva mrtva debila na ristinu grbaču jer on ih ne bi robijo zbog poradi olakotnih okolnosti u vidu PTSP-a od kojeg se bezuspješno

lječi svih ovih godina. I dok sam šutirala polumrtvu sustericu i izgovarala mantru: Ne buš ti mene više jebala pička li ti materina, gore spomenuta se stvori iza mene pa me stručnim zahvatom šaolin tehnike ćopi za kosu i strese uz karate poklič:

–Eeee, neeećeš mi još i ti radit sranja! Maaarš u kuuhinju iiii ostavi sestru na miiiru!

Nemreš bilivit. A kaj sam ja upravo pokušavala? Pa kaj nisam radila na tome da ju prepustim miru? I to beskonačnom i vječnom! No muterica pogledom punim nerazumijevanja za moje revolucionarne napore, zgrabi sustericu i mene pa odvede u kuhinju gdi je stari pokušavao vratit dostojanstvo otvarajući drhtavim prstima i otvaračem pivu. Kajgod, definitivno mi je rista nepismen i samim tim nesposoban za preživljavanje u trećem mileniju. Krepo bu od žeđi ne shvaćajući da današnje pivuše imaju čepove koji se otvaraju malim prstom, a ne uporabom kojekakvog srednjovjekovnog alata. Da muterica ne zauzima tolko termina pred telkom u svrhu gledanja kojekakvih sapunjara, došo bi i stari na red pa bi videl edukativni program za retardirane pod nazivom: reklame. Gdi bi mu objasnili fakte oko nove generacije pivskih štopli.

Ona kučka zicne prek put riste pa je meni preostao stolac između njih dvoje kaj i nije neka dobra pozicija u ovoj napetoj situaciji. Makar sam se najviše usfrkarila muterice koja se smjestila meni iza leđa i to naoružana tavom. A kolke su legende iz povjesti divljeg zapada fakat sjebane jer nisu čuvale pozadinu nekim dobro zbetoniranim zidom. Pa cvrkutavim glasićem uljudno sprosím mutericu nek se prebaci iza starog jer ova tava kalibra 58 z dugom

drškom isključivo služi za krupnu divljač. Kajgod, muter mi tiho odgovori:

–Začepi. Pun mi vas je kufer. Kaj nemam dost sranja i bez vaših pizdarija? Pokušavam držat ovu hižu kolko tolko vredu, a vama je samo do zajebancije. Dokle bum morala živjet među nedoraslim klincima? Ti krmku čkomi, to i tebe ide. Daj odrasti već jenput, pa nemaš petnajst let da glumiš pubertetliju. Mogel bi za promjenu postat neki jebeni primjer i uzor ovim TVOJIM faćukima. A sad da čujem o čem se radi? Idemo to raščistit jer mi svi idete na pičkin živac i malo mi fali da vas odjebem i odem nekam daleko u inozemstvo da vas ne vidim i ne čujem.

Ej men, ovo definitivno nije gud. Banana. Katastrofa na pomolu, to sam odma skužila. Jebote, kad moja muterica počne pičkarat, frka je generalna. A još kad naglasi starom kak smo mi NJEGOVI faćuki, kužim da su joj lampice na rezervi. Fakat je pukla, a kad se to dogodi, onda je smak svjeta. Bajdvej sam vlovila ristin splašen pogled s trzanjem desnog očnog kapka pa zauzmem pozu opatice s prekrizanim rukama u krilu, pognute glave i oborena pogleda. Jedino glupa susterica nije skužila frku, kaj se nije ni očekivalo od nje. Fakat. Jer opće je poznato da kad je bog djelio pamet, ona si je iza panja stražnjom nogom čohala buhe. I umjesto da podvije rep i zapre labrnju, počne svojim kričavim glasom glumit Kalimera i srat o nepravdi koja joj je nanesena po ne znam koji put u životu. Nemreš bilivit. Krava nepismena, ta ne bi skužila ni da je stala u drek pa bi išla probat metodom uzaludnih pokušaja ustanovit jel to drek il čajna pašteta.

Makar mi nije jasno iz kojeg čaja se dela ta pašteta. Muterica skoči na nju brzinom warpa broj 8 pa stari digne ruku priznajući kak je on sve sjebo. Jebote, baš je mogo ostat mutav još tih par sekundi kolko bi muterici trebalo da spička reptilku i riješi nas tih balastnih iznutrica. Kajgod, ljepi svršeci postoje samo u bajkama. Tak rista počne mljet od stoljeća sedmog:

–Mucica, naj se sekirat, evo priznajem da sam ja kriv za ovo njesra. Vrnul sam se nadrkan z vojnog ocjeka gdi su me shebali ko zadnju ofcu. I dobro sam se držal dok ova glupača nije spomenula reviziju.

Tu fakat pokaže prstom na moju sitericu, ko da se ne zna ko je glupača u našoj obitelji. Nemreš bilivit.

–Pala mi je mrakača na oči pa sam popizdil jer mi je revizije pun racku. Znaš da imam problema s priznavanjem učešća u ratu jer sad delaju reviziju svih branitelja pošto su ustanovili da je ovu zemlju branilo dva miljona dragovoljaca pa ispada kak smo bili nesposobni jer smo s tom silom mogli oslobodit pol sveta, a ne tih par kilometri f kvadrat. Ameri z par hiljada marinci shebu cjeli Irak f koji stane sto ovakvih Hrvacki, a tu se nakotilo kojekakvog smeča koje si je prek žnora zrihtalo vojne invalidnine jerbo su ko pravi dragovoljci 96. stradali f saobraćajki na prvoj crti bojišnice negdi oko Jelačić placa. I sad mene zahebavaju jer traže da donesem papire o svom ratnom putu. A f komandi mi vele kak mi to nemreju dat jer to je vojna tajna. Onda me ovi uredski štakori ganjaju da donesem izjave dva svedoka da mi priznaju status. Kaj da ja sad potežem škvadru ne bi li dokazal gdi sam bil 91-e?

Pa sve im ljepo piše f knjižici. E, al to ne važi. A moj dosje je zgubljen pa se jedino zna da sam bil u JNA 76-e. I tak ispada da sam bil f neprijateljskoj vojski i jedino me može spasit robije ak im donesem izjave mrtvih četnika koje sam spičkal. To je to. I kak ne bi popizdil pa sam na vojnom zažbukal govvara koji me hebe ko da sam narodni neprijatelj, a ne človek koji je krf pišal za ovu zemlju. Spasil ga je Pišta koji me odvlekel na pivu. Znaš Pištu, to ti je onaj kaje u ratu zgubil noge.

Joj, pak bumo slušali o Pišti. Definitivno bi meni trebali uvalit odličje Princeze Danice sa zlatnim mufom i pobjedničkom lentom za učešće u ratu jer sam ristin ratni put miljon put prešla, a on samo jednom. Kajgod, sad ga je fakat krenulo. Slijedi Glista pa Čelavi z Okcem i Cuckom. Četri mušketira s pesom kojem je čedo ofikaril rep i vuho. Nemreš bilivit.

–...i dojde Glista pa nam veli kak smo svi mi badava ratovali jer ni Čelavom ne priznaju geler f ludari. A to železo je zaradil na Kupi dok je Pištu f tačkama teglil skup zmenom...

Sklopim oči pa krenem meditirat ne bi li ubila tajm jer nisam smjela zgibat z bojišnice u kuhinji. Kak me učil Joža zvan Joe Maharadža? Izgovaraj u sebi mantru dok ne dođeš u bestežinsko stanje i onda uživaš dvajst minut.

–...a Cucka smo našli z ofikarenim repom i odsečenim vuhom na špagi oko vrata i ceduljkom di je pisalo: Vako će sve ustaške đukele zvršit. Pozdrav Jova

Jebem ti mantru, kak da se skoncentriram na čarobnu riječ kad mi smeta rista koji melje na sav

glas. A imala sam mantri pun klitač, za svaku prigodu po jednu. Sad mi treba neka jača. Kvržica, sjetila sam se. Ma koja jebena kvržica. Takva glupa mantra nije dost jaka ni da maknem komarca iz svojih misli, a sad trebam odjebat cjeli ovaj kućni skup potpore svemu i svačemu.

–...i onda mu Okac cijanofixsom skelji vuho, al se nije primilo pa mu ga je Čelavi zašil Glistinim žnirancem jer ipak je njegov stari bil šnajder. A drugi dan se Glisti izula čižma i ostala f blatu pa je tražil natrag svoj žniranac. Pa ga je Cucak zglodal do kosti jer mu još nije vuho zaraslo. Tak je Glista celi tjedan hodal bos dok se Cucku ni primilo vuho pa mu je tek na Kupi ščupal svoj žniranac i sad ga ima doma ko ratni suvenir. Kaj melješ glupačo, kakvi žniranac. Cucka ima doma, to je postal pravi cirkuski pes. Čim čuje komandu: ide čedo, skače na vrata i žvače poštara.

DŽOINT! Jee, to je definitivno mantra za bogove. Džoint, džoint, džoint. To ja ponavljam mantru u sebi ne bi li se ištekala iz vanjskog svjeta. Tak vam zgleda TM iliti transcendentalna meditacija. Moš si mislit. Kod Joa Maharadže sam fakat brodila cijeli metar dana umjesto škole jer sam zmuzla kod giniča ispričnicu s takvim boleštinama da me moja raska nije htjela taknut ni u rukavicama. Nemreš bilivit.

–...eee, a Čelavog to ne dira već grbači Pištu koji krvari kaj na kolinju. A ja ga pothaltavam i tješim da sam mu ostanjke nogu spakiral f najlon vrećicu i nosim f ruksaku. Stari moj, medicina je tak znapredovala da ti buju priheftali noge i doštukali ak treba pa buš konačno mogel španat košaricu. A Pišta se krevelji i fehta me da velim doktoru nek mu

usput i pimpeka produži.

Džoint, džoint, džoint. A giniča sam stisla jer mi je već bil pun klitač njegovog mukte svršavanja na moju pičku. Kajgod, već se od prije zna kak je moja pica njemu prozor u svjet sadizma. Pa je red da mi se i oduži. Stiltala sam ga da mu fakat ne gine prijava za teški oblik pedofilije s akutnim naznakama teške okrutnosti u morbidnim devijacijama. Je, kaja tu mogu. Samo iskorištavam situaciju jer danas je pedofilija u modi pa nije red da nebun u trendu. A ja sam doktor za laganje, imam specijalizaciju na temu iskren pogled i Japićev magistrat na treptanje okicama. Povjerovo bi mi i mrtvi sljepić, a kak ne bi ovi naifci z komore. Lječničke, ofkors, valjda ne plinske. I tak sam napravila trostruku korist. Sjebala giniča, odjebala školu i svršila tečaj TM-a.

—...a mi smo zadnji oterjali z te selendre jer smo se tri put vraćali spašavat kobase i pivu, a čedama smo ostavili kinder jajca i paštete da ne crknu od gladi...

Džoint, džoint, džoint. Makar je i taj Joe muška pizda. Niš badava. Nemreš bilivit. Više smo mantrali kod njega u krevetu nek u učioni pa mi je trebalo tonu šita da bi došla na nivo levitacije. Poslje me Renči zajebavala da sam mogla levitirat pomoću šita i bez TM-a, al to je zato jer mi pizdojalka nemre oprostiti sve one tehnike Joa Maharadže kojima me metar dana dovodil do nirvane. A kad mi je otvaro treće oko, imala sam filing da sam upala u nirvansku crnu rupu. Ma taj TM je jebozovna stvar, nisam do tad ni znala kaj se sve može postići s osnovnim znanjem Kama Sutre, udžbenikom

osnovnih vještina u TM-u. A Joe je bil fakat majstor dvajsdvacentimetričnog nivoa i to ispod crnog pojasa, osam put na dan. Ej men, ti Arapi imaju jebene tehnike opuštanja pa mi je bilo jako žal kad su Ameri spičkali Sadama i to fol zbog nafte. Moš si mislit, bili su mu jalni na TM-u.

–...i celu božju noć pljušti oko nas. Čede praše ko da je Nova godina, a Okac, Glista i ja držimo položaj z gajbom pive i tris metki. Šparali smo municiju pa smo španali belu i...

Džoint, džoint, džoint. Kajgod, mantram već pol ćuke, a definitivno niš od bjega z ovog svjeta. Nemreš bilivit. A da pređem na jaču mantru? Eks-ić, eks-ić, eks-ić.

–...i veli meni onaj kostolomac iz Švarče da koj sam racku teglil te batrljke kad se to more priheftat samo na filmu. Spika on kak je to ratna bolnica. Tu ne štukaju noge, tu ih skraćuju. A Pišta se pod dojmom morfija cereka ko lud pa mi veli: znaš kaj, daj ti z njima nahrani našeg Cucka. Bu mi žal ak propadnu...

Mor-fij, mor-fij, mor-fij.